

8. *Навикни да почивашъ отъ умствених работъ, чрезъ промѣненіе на прѣдмѣти, а не чрезъ свършено спиране отъ учение.*

Малцина сѣ онѣзъ геніални мъжіе, кои-то могатъ да ограничаватъ ума си въ единъ и сѣщій прѣдмѣтъ за дълго врѣмя безъ да си почиватъ. Отъ това много хора, като сѣ уморятъ отъ единъ прѣдмѣтъ, оставатъ го на странѣ, и за нѣколко врѣмя съвсѣмъ прѣставатъ отъ учение. Но това е голѣма загуба: врѣмя-то, кое-то тѣй сѣ иждивява безъ никаквъ работъ, е изгубено или почти изгубено. Трѣбва да знаемъ, че умъ-тъ си почива, и чрезъ *промѣняваніе* на прѣдмѣти, както и чрезъ *праздность*, може би и по-добрѣ. За това слѣдъ като сѣ уморишь отъ Алгебрѣ, на примѣръ, земи Исторіѣ, или другъ нѣкой прѣдмѣтъ, и ти сѣ удивленіе ще видишь, че по този начинъ умъ-тъ не сѣ уморява, но сѣ поразхлаждава. Или може да е добрѣ слѣдъ единъ мъченъ урокъ да земешъ една книга за прочитаніе, или да размишлявашъ връхъ минали-тъ си уроци. По тоя начинъ ако слѣдвашъ, ти ще спечелишь много часове, и твърдѣ много.

### *Послѣдне напоминованіе.*

Въ горни-тъ забѣлѣжванія сѣ показани нѣкои отъ необходимі-тъ условія, кои-то учащійся трѣбва да пази, ако иска да напрѣдва въ наукъ-тъ. Въ свършваніе желяѣ да споменѣ че днесъ въ наше-то отечество нѣма младежъ — безъ да сѣ гледа, да ли той е въ село или въ градъ, да ли е богатъ или сиромѣхъ —, кой-то да не може да напрѣдва въ про-  
Напрѣдкъ.